

[Thestrup.]

Vi behøver jo kun at tænke på de store undersøgelser, der har fundet sted i de engelsktalende lande vedrørende spionage, hvor det viser sig, at adskillige statsborgere dér har forrådt eller er gået imod deres land og har sat hensynet til ideologien over hensynet til deres land.

Så gjorde det ærede medlem en bemærkning til. Jeg forstod, at den gik ud på, at jeg ikke havde været her i salen under hele behandlingen. Jeg er i den heldige situation, at jeg tror, jeg kan føre bevis for, at jeg har været her under hele behandlingen. Jeg vil derimod ikke love, at jeg altid vil blive her i salen, når det ærede medlem taler, og jeg vil heller ikke love, at jeg altid vil svare på alt det, det ærede medlem siger. Det er ganske vist fremsat med en overordentlig veltalenhed, men det forekommer mig, at det engang imellem kunne være fremsat med noget mere selvkritik og noget mere mådehold.

Johs. Christansen: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre i denne omgang, men jeg må måske lige i al elskværdighed rette den henvendelse til den højtærede justitsminister, at professor le Maires udtalelse, som jeg refererede i første omgang, faldt på Dansk Kriminalistforenings årsmøde den 14. november 1949, det vil sige ca. 8 måneder efter, at det særlige justitsministerielle udvalg havde afgivet sin betænkning. Ved den lejlighed var det professor Hurwitz, der indledte, netop om denne betænkning og det i betænkningen gjorte lovudkast. Professor le Maire indledte sine udtalelser med at sige — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Jeg vil gerne fremsætte nogle bemærkninger om dødsstraffen i relation til den foreliggende specielle lovgivning.“

Til det ærede medlem hr. Hans Hækkerup har jeg kun et par bemærkninger med hensyn til dødsstraffen. Det ærede medlem henledte min opmærksomhed på, at der hersker den opfattelse, at generalpræventionens betydning måtte søges bl. a. deri, at straffen skal understøtte den almindelige retsbevidsthed i befolkningen. Jeg tror ikke på dette. Jeg tror snarere på, at hvis vi genindfører dødsstraffen her i Danmark, kan den her, som det har vist sig at den har kunnet det i andre lande, smitte af på de øvrige straffebestemmelser, som vi har. Det vil med andre ord sige, at den vil bidrage til det, som jeg i min første tale kaldte en brutalisering, for at sige det så brutalt som muligt, og en sådan brutalisering af sindene og af tankegangen vil jeg ikke være med til. Jeg vil

advare ganske bestemt imod den. Her kan jeg holde mig til, hvad højesteretssagfører, dr. jur. Hartvig Jacobsen sagde på det nævnte årsmøde i kriminalistforeningen, hvis jeg må have lov til at citere et lille stykke:

„Hvad dødsstraffen angår, mener jeg, man må holde sig til de erfaringer, der gennem de sidste 100 år er indhøstet i forskellige lande. Ligesom det ikke er nogen begrundelse for dødsstraf, at befolkningen, fordi den opskræmmes af et bestialsk mord, siger, at nu må vi have dødsstraf, således må man ikke tro, at den omstændighed, at der begås de og de handlinger, vi har kendt i besættelsestiden, er tilstrækkelig begrundelse for at indføre dødsstraf i den almindelige borgerlige straffelov, når vi iøvrigt i denne forening som i den internationale kriminalistforening gennem mange, mange undersøgelser og overvejelser er nået til det standpunkt, at vi vil modarbejde dødsstraf.“

Det er min bestemte opfattelse, at man vil handle forkert, man vil drage konsekvenser, som man i dag næppe vil kunne overse, hvis man nu gennemfører dødsstraf her i landet, efter at den har været taget ud af vor lovgivning for allerede 20 år siden.

Helge Madsen: Jeg beklager, at mit forslag om udskydelse af viderebehandlingen af forslaget om dødsstraf ikke har vundet tilslutning fra den højtærede minister eller fra det ærede medlem hr. Hans Hækkerup. Jeg vil forbeholde mig at vende tilbage til forslaget ved tredje behandling.

Jeg takker for ministerens svar angående de tre paragraffer 104, 109 og 110. Besvarelsen var dog sådan, at de ærede medlemmer hr. Kjeldgaard Iversen og hr. Niels Kr. Nielsen har meddelt mig, at de ikke mener at kunne stemme for lovforslaget.

Aksel Larsen: Den højtærede justitsminister fortæller os, at fra hendes side er lovforslaget ikke motiveret med henvisning til kommunistloven i Amerikas Forenede Stater og med hensynet til Amerikas Forenede Staters regerings ønsker o. s. v. Det har jeg heller aldrig påstået. Jeg har bare påstået, at hele den lovgivning i visse vesteuropæiske lande, hvori det her foreliggende lovforslag er et led, hænger så tydeligt sammen med Atlantpagt, Marshallplan og alt, hvad dertil hører, og kun kan vurderes på denne baggrund.

Justitsministeren tager afstand fra min kritik af domstolene. Det var formodentlig noget, der skulle siges, og det kan jeg ikke have noget imod at justitsministeren siger.